

அழகு தமிழ் எழுத்துகளின்

சிற்பி

அது தம்பலகாமம் 13ம் கட்டைச் சந்தி. அங்கிருந்த மைல் கல்லில் 'கண்டி 84 மைல்கள்' என்று எழுதியிருக்கிறது. அதைத்தினசரி கடந்து செல்லும் ஒரு சிறுவன் அடிக்கடி அந்த மைல்கல்லை நின்று பார்க்கிறான். அதிலுள்ள தமிழ் எழுத்துக்கள் அவனுக்கு அழகாகத் தோன்றவில்லை. அவன் உறுப்பாக எழுதும் தமிழ் எழுத்துக்களைப்போல் அவையில்லை. ஆங்கில, சிங்கள எழுத்துக்கள் மட்டும் நேர்த்தியாக இருக்கும் போது தமிழ் எழுத்துக்கள் மட்டும் ஏன் கோணல்மாணலாக இருக்கிறது என்ற கேள்வி அவனுக்குள் எழுகிறது. அது அவ

னாலேயே மாறப்போகிறது என அன்று அவன் எண்ணியிருக்க வாய்ப்பில்லை.

எழுத்துக்களை அழகாக உறுப்பமைய எழுதவல்ல அந்தச்சிறுவன் உருளைக்கிழங்கை வெட்டி எழுத்துக்கள் செய்தான். ரப்பரைப் பிய்த்து எழுத்துக்களை ஆக்கினான். மரத்தைச் செதுக்கி அழகாக எழுத்துகளை உருவாக்கினான். பாடசாலைகளின் நூலகங்கள், பயிற்சிக்கூடங்கள் எல்லாம் இவனது எழுத்துக்களால் அலங்காரம் பெற்றன.

அதுமட்டுமல்ல, எந்த வீதிகளில் தமிழ் அழகாக இல்லை என்று ஆதங்கப்பட்டானோ,

அந்த (இலங்கை) வீதிகள் எங்கும் இவன் ஆக்கிய அழகிய தமிழ் எழுத்துக்களை இன்று நீங்கள் பார்க்கலாம். கண்களை விட்டகலாக் காட்சித் தோற்றம். ஒரு மனிதனின் கனவுக்கும் செயலுக்கும் விடாமுயற்சிக்குமான விடை எம் கண் முன்னே தெரிகிறது.

இன்று இலங்கையில் பெருந்தெருக்களில் மட்டுமல்ல இப்போது நீங்கள் வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் எழுத்துரு உட்பட தமிழ் எழுத்துருக்கள் அழகாயிருப்பதற்குக் காரணமான அந்த கலைஞர் வேறெங்குமல்ல நம்மத்தியில்தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்.

- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் -

அன்று அழகான தமிழ் எழுத்துருக்களைக் கனவுகண்ட அந்தச் சிறுவன் தான் எங்கள் கலைஞர் சசி.

எழுத்துருவாக்க விற்பன்னராகவும் வரைகலை நிபுணராகவும் சிறந்த ஓவியராகவும் அறியப்படும் மகா கலைஞன்.

தமிழை இலகுவாக கணினியில் ஏற்றவும் தமிழை அழகாக ஆக்கவும் பல அரும்ப

தொடர்தல் 7ம் பக்கம்

அழகு தமிழ்...

6ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

ணிகளைச் செய்து வருபவர். இவர் உருவாக்கிய எழுத்துக்கள் நேர்த்தியாகவும், ஒழுங்கமைப்பாகவும், உறுப்பமையவும் இருக்கும். பக்கத்தைப் பெரிதாகவோ சிறிதாகவோ மாற்றினாலும் குத்துக்கள், அரவுகள் என்பன அரக்கிச் செல்லாத வண்ணம் அளவிடை கொண்டதாகவும் குறித்த பரிமாணத்துக்குள் அடங்குவனவாகவும் இருக்கும்.

தமிழர்களின் வரைகலையின் முன்னோடியாக இவர் அறியப்படுகிறார். இவரது வரைகலையின் கீழ் உருவாகும் பிரசுரங்களை இலகுவாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் அளவுக்கு அவை தனித்து நிற்பன.

சிறந்த ஓவியர்!

எழுத்துரு – வரைகலை – ஓவியம் இவை மூன்றும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்திருப்பதால் தான் இவரது ஆக்கங்கள் அழகாகவும், வலுவாகவும் இருக்கின்றன.

முப்பரிமாணத்தில் அசைந்து செல்லும் கனகச்சிதமான இவரது எழுத்துக்களே போதும் இவரது சாதனைகளைப் பறைசாற்றுவதற்கு. தமிழுக்காகப் பெரும்பணிகளை ஆற்றிவிட்டு எந்தவித ஆர்ப்பாட்டமும் இல்லாமல் மிகவும் அமைதியாகவும் அடக்கமாகவும் இருந்து வரும் சசி பத்மநாதன் அவர்களை தாய்வீடு பத்திரிகைக்காகச் சந்தித்து உரையாடியது பெரும் அனுபவமாக அமைந்து போயிற்று.

அழகு தமிழில், நல்ல சொற்பிரவாகத்துடனும் மிகுந்த ஆளுமையுடனும் அவர் பேசினார். தன்னைப் பற்றி அல்லாது தமிழ் எழுத்துருவாக்கத்தின் வரலாறும் பதியப்படவேண்டும் என்பதில் முனைப்பாக நின்றார்.

வரலாற்றையும் பதிவுகளையும் அவர் சொல்லும் போது சில இடங்களில் மெளனித்தும் ஓரிரு தடவைகள் கண்கள் பனித்தும் உணர்ச்சிவசப்பட்டவராக அவர் காணப்பட்டார். அவர் கூறிய விடயங்கள் பலவற்றை நேர்காணல் வடிவிலும் மீதியை இக்கட்டுரை ஊடாகவும் பதிந்து அல்லது பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

அச்சுக்கலை என்பது மிகப்பெரிய கலை. அந்நாட்களில் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களின் வாழ்வாதாரமாக இருந்த தொழிற்களம் அது. இரும்புத் தகட்டின் நுனியில் பதியப்பட்டிருக்கும் ஈயத்திலான தலைகீழான எழுத்துக்களை ஒரு பிறேமுக்குள் அடுக்கவேண்டும். கட்டுரை அல்லது செய்தியை வாசித்தபடி ஊழியர்கள் மிக விரைவாக அதனைச் செய்வார்கள். பின்னர் பிறேமை அச்சடிக்கும் இயந்திரத்தில் பொருத்தி அதற்கு மையிட்டுத் தாள்களை அச்சடிப்பார்கள். கால்களால் அந்த அச்ச இயந்திரங்கள் இயக்கப்படும். ஒரு பிரசுரம் வெளிவருவதற்கு பெருமளவான மனித உழைப்பின் தேவை இருந்தது.

இன்று அப்படியில்லை. கணினியில் எழுத்துக்களை பதிவு செய்துவிட்டு நேரிடையாக அச்சியந்திரத்துக்குள் செலுத்துகின்ற அளவுக்குத் தொழில்நுட்பம் வளர்ந்துவிட்டது. சசி அவர்கள் தனது பேட்டியை எழுத்துருவாக்கத்தின் பிதாமகனான ஹெர்மனியைச் சேர்ந்த ஹெர்மன் சாப் (Hermann Zapf) என்பவரிலிருந்து ஆரம்பித்தார். 1918ல் பிறந்த இவர் முதலாவது உலக மாகயுத்துக்கும், 20 மில்லியன் மக்களைக் காவுகொண்ட ஸ்பானிஷ் காய்ச்சலுக்கும் பயந்தும் நாட்டை விட்டு வெளியேறி போலந்தில் தஞ்சம் புகுந்தவர். ஒப்டிமா (Optima), பலாட்டினோ (Palatino) போன்றவை உட்பட பல பிரபலமான எழுத்துருக்களை உருவாக்கியவர். 2015ம் ஆண்டு தனது 96வது வயதில் காலமானார்.

இவரே தனது எழுத்துருவாக்கத்திற்கு மானசீக குருவாக இருந்ததாகக் குறிப்பிடும் சசி, அழகியல் குறித்த விடயங்களை தன் மன

தில் விதைத்தவர் தனது தாயார் என்றார்.

இவரது தாயார் சுவர்ணபூபதி அவர்கள் சிறந்த ஓவியர். குறிப்பாக கோட்டோவியத்தில் சிறந்து விளங்கியவர். யாழ்ப்பாணம் நாச்சிமார் கோயிலடியைச் சேர்ந்தவர். தந்தையார் பத்மநாதன் நல்லூர் குமார வீதியைச் சேர்ந்தவர். இவர்களுக்கு நான்கு ஆண்பிள்ளைகள். தாயாரின் இளைய சகோதரியான கோதைநாயகியும் சிறந்த ஓவியர். அவரது மகளான பாமினி இவர்களுக்கு ஒரே சகோதரியாகிவிட்டார். அவருடைய பெயரில் தான் 'பாமினி' என்ற எழுத்துருவை சசி உருவாக்கி உலகம் முழுவதும் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் இன்று பயன்படுத்து

சசி வடிவமைத்த 'முல்லை' என்ற என்ற எழுத்துருவே இன்று இலங்கைப் பெருந்தெருக்களெங்கும் இருக்கும் ஊர்களின் பெயர்ப் பலகைகளில் பாவிக்கப்படுகிறது.

அது மட்டுமன்றி,

இந்தப் பெயர்ப்பலகைகளிலிருக்கும் சிங்கள எழுத்துருவும் ('நாலக') சசி வடிவமைத்ததே.

இன்று புலம்பெயர் நாடுகளில் வெளிவரும் ஊடகங்களில் (தமிழ் பத்திரிகைகள் உட்பட)

பாவிக்கப்படுவது பெரும்பாலும் சசி வடிவமைத்த எழுத்துருக்களே.

புலம்பெயர் நாடுகளில் மட்டுமல்ல இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பல இடங்களில் சசி வடிவமைத்த

எழுத்துருக்கள் பாவிக்கப்படுகின்றன.

இப்போது நீங்கள் வாசிக்கும் இந்த எழுத்துரு உட்பட

தாய்வீடு பத்திரிகையில் பிரதானமாகப்

பாவிக்கப்படுபவை இவருடைய எழுத்துருக்கள்தான்.

கிறார்கள்.

தனது தாய்வழி ஓவிய வல்லமை தன்னுள் புகுந்ததில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை என்று கூறும் சசி வழுவில்லாமல் சித்திரங்களின் அம்சங்களை இயல்பாக வரையும் முறைமையும் எழுத்துக்களை உறுப்பமைய எழுதுவதையும் இவர்களிடமிருந்தே கற்றுக் கொண்டதாகக் கூறுகிறார். அதனால் தான் இவரது பாடசாலை ஆசிரியர்கள் இவரை 'ஓவிய டீச்சரின டீச்சர்' என்று அழைத்தார்கள். ஆரம்ப நாட்களில் தமிழ்த் தலைவர்களான தந்தை செல்வா, காசி ஆனந்தன் மற்றும் சிவகுமார் போன்றவர்களை கோட்டோவியங்களாக வரைந்தார். இலங்கை ரீதியாக நடைபெற்ற ஓவியப் போட்டியில் பங்குபற்றித் தெரிவாகி ஜப்பான் நாட்டு ஓவியக் கண்காட்சிக்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பத்தை சந்தர்ப்ப வசத்தால் தவறவிட்டவர். கனடா வந்த தொடக்கத்தில் தங்களது 'நிழல்' சஞ்சிகைக்கு அட்டைப்படங்களை

யும், ஓவியங்களையும் வரைய வைத்த ஈழத்துப் பூராதனார் செல்வராஜகோபால் அவர்களுக்கு இவ்விடத்தில் தனது நன்றியைக் கூறிக்கொண்டார் சசி.

நாட்டில் நிலவிய அசம்பாவித சம்பவங்கள் இவரை நேரிடையாகப் பாதித்தன. மயிரிழையில் இவர் உயிர்தப்பிய சம்பவங்களும் நேர்ந்துள்ளன. 1984ல் நாட்டைவிட்டு இவர் வெளியேறுகிறார். விமானம் ஏறும்போது மற்றவர்களைப் போல பொருளாதாரம் பற்றியோ, மேலைத்தேய வாழ்வின் வசந்தங்கள் குறித்தோ இவர் சிந்திக்கவில்லை. வெளிநாடுகளில் அச்சுக்கலை எப்படி இருக்கும் என்பதும் அந்த அச்சுக்கலையினூடாக தமிழை எவ்வாறு அழகுபடுத்தலாம் என்பதுமே அவரது சிந்தனையாக இருந்தது.

கனவுக்குப் பெரும் தீனி போட்ட டொரன்டோ நகரில் கால் பதிக்கிறார்.

ரொறண்டோவில் நீங்கள் வந்திறங்க முன்பாகவே தமிழைக் கணினியில் ஏற்றுகிற முயற்சிகள் நடைபெற்றிருந்தனவே என்று நான் கூறிய போது அதனை முழுமையாகப் பதிய வேண்டும் என்று பின்வரும் விடயங்களைக் கூறினார்.

1986ல் ALTSYS நிறுவனத்தினர் Fontographer என்ற மென்பொருள் அறிமுகம் செய்த போது பல்வேறு மொழிகளை கணினியில் கொண்டு வரும் தொழில்நுட்பம் இலகுவானது. தமிழை முதன் முதலாக கணினியில் ஏற்றும் செய்ததில் கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக இருக்கும் ஜோர்ஜ் ஹார்ட் என்பவரின் பங்கு முக்கியமானது. தமிழ் மொழிக் குரிய தேவை, கட்டமைப்பு, அளவிடை குறித்த தகவல்களை ஜோர்ஜ் ஹார்ட் அந்த நிறுவனத்துக்கு வழங்கியிருந்தார். இதன் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட மென்பொருள் மூலமாக ஜோர்ஜ் ஹார்ட் முதலாவது கணினித் தமிழ் எழுத்துருவை ஆக்கினார்.

கனடாவில் கணினியில் தமிழ் எழுத்துக்களைப் பயன்பாட்டில் கொண்டுவந்தவர்கள் ஈழத்துப் பூராதனார் அவர்களை மூலவராகக் கொண்டு இயங்கிய நிப்ளக்ஸ் நிறுவனத்தினர். ஈழத்துப்பூராதனாரின் இரண்டாவது மகன் இதயஜீவ கருணா ஒரு பொறியியலாளராக இருந்தால் தமிழ் எழுத்தைக் கணினியில் உருவாக்கினார். அந்தக் கணினி எழுத்துக்களை தமது அச்சுக்கத்தில் மட்டுமே அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். இதன் மூலம் உலகத் தமிழர் பத்திரிகை, தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை, தமிழர் மத்தியில் வியாபார நூல் மற்றும் தமிழர்களின் விழா அழைப்பிதழ்கள் என்பன அந்த அச்சுக் கண்டாக வெளிவந்தன. எழுத்தாளர் சஜாதா தனது கட்டுரை ஒன்றில் முதன் முதலாகத் தமிழ் எழுத்தைக் கணினியில் பயன்படுத்தியவர்கள் கனடாவைச் சார்ந்த நிப்ளக்ஸ் நிறுவனத்தினர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு அவர்கள் உருவாக்கிய எழுத்துக்கள் மூலமாக ஈழத்துப் பூராதனாரின் அரிதான, அற்புதமான நூல்கள் நமக்குக் கிடைத்தன என்பதில் நாம் பெருமை கொள்ளலாம்.

இதன் பின்னர் கனடாவில் கலாநிதி சி. விஜயகுமார் பல தமிழ் எழுத்துக்களை கணினியில் உருவாக்கினார். Ethno Multi Media என்ற தனது நிறுவனத்தின் மூலம் சரஸ்வதி மற்றும் ராகங்களின் பெயர்களில் அமைந்த பல எழுத்துருக்களை ஆக்கினார். இவருடன் இணைந்து கணினி விற்பன்னர் பா. ஞானபண்டிதனும் பல எழுத்துக்களை உருவாக்கினார்.

இதன் பின்னர் எமது கலைஞன் சசி அவர்கள் இத்துறையில் கால்பதித்து தமிழைக் கணினியில் அழகாகவும் அமைப்பாகவும் அச்சேற்றித் தமிழை அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துச் சென்றார்.

பாமினி, ஈழம் என்று தொடங்கி 256 எழுத்துருக்களை இதுவரை இவர் ஆக்கியுள்ளார். வரைகலை நிபுணராகவும் இருப்பதால் தனது தேவைக்கேற்ப எழுத்துக்களை இவர் உருவாக்கினார். ஓவியராக இருப்பதால் அழகுணர்ச்சி அவரிடம் அதிகம் இருந்தது.

நாம் ஒருவரோடு பேசும் போது அவரைப் பொறுத்து எவ்வாறு சொற்பிரயோகங்களைப் பாவிக்கின்றோம், எந்தத் தொனியில் பேசுகிறோம், என்ன விடயங்களைப் பேசுவோம் என்பது போலவே வரைகலையும் எழுத்துக்கள் எங்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைப் பொறுத்தே எழுத்துருவாக்கம் அமையும். பத்திரிகைச் செய்தி என்றால் பாரம்பரிய தன்மை கொண்டதாகவும் வாசிப்புத் தன்மையை ஊக்கிவிட்பதாகவும் அமையும். கவிதை என்றால் மனவோட்டத்திற்கேற்ப கையெழுத்துப் போல் இருக்கும். இலக்கியம் என்றால் சீரியதாக

தொடர்தல் 8ம் பக்கம்

1986ல் இவர் கனடாவுக்கு வருகிறார். இவரது

அழகு தமிழ்...

7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

வும் சினிமா எனில் நவீனமாகவும் அமையும். இவ்வாறு தொலைக்காட்சி, அறிவிப்பு, செய்தி, சஞ்சிகை, சிறுகதை, பிரசுரம், வரைகலை என்பவற்றைப் பொறுத்து எழுத்துக்களின் வடிவம் மாறுபடும். வரைகலையின் வெற்றி என்பது குறைந்த எழுத்துக்களில் விடயங்களை வெளிக்கொணர்வதில் உள்ளது. தெளிவாக இருத்தல் அவசியம். பலவிதமான எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது.

கணினியுடைய வளர்ச்சி அடையும் காலகட்டத்தில் கனடாவில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தது தமிழுக்கு நல்ல காலம். நிறையவே தமிழ் சார்ந்த விடயங்கள் நடைபெற்றதால் எழுத்துருவின் அவசியம் அவசரமாகத் தேவைப்பட்டது. சசி அவர்கள் ஆக்கிய எழுத்துருக்கள் அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தன.

உலகத்தமிழர், செந்தாமரை போன்ற பத்திரிகைகள் மற்றும் தமிழர் மத்தியில் என்பன இவரது எழுத்துருவிலும் வரைகலையிலும் வெளிவந்தன. தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையின் வரைகலையை கடந்த 25 வருடங்களாக இவரே செய்து வருகிறார்.

இவரது எழுத்துருக்கள் நிறைய இடங்களில் பாவிக்கப்படுகின்றன. இவர் ஆக்கிய பல எழுத்துருக்கள் இலவசமாக உலா வருகின்றன. தமிழனுக்கு என்று ஒரு குணம் உண்டு என்று சொல்கிறார்களே அது உலகப் பொதுப்பார்வை என்றே தான் கருதுவதாகக் கூறும் சசி தமிழ் மறைகளும் அதனையே கூறுகின்றன என்றார்.

இன்று நாடுகள், கண்டங்கள் கடந்து இவரது எழுத்துக்கள் பயன்படுகின்றன. அநேகமான தமிழ்த் திரைப்படங்களில் வரும் தலைப்பு எழுத்துக்கள், சென்னையின் புதிய மெட்ரோ நிலைய அறிவிப்புப் பலகையில் உள்ளவை, பாண்டிச்சேரி வீதிகளிலுள்ள எழுத்துக்கள், இலங்கையின் பெரும் தெருக்கள் எங்கும் காணப்படும் இடப்பலகைகள், வருமானவரித் திணைக்களத்தில் உள்ள எழுத்துக்கள் என்று இவர் அறிந்தும் அறி யாமலும் இவரது எழுத்துக்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

சென்னையில் நடைபெற்ற செம்மொழி மாநாட்டிற்காக A.R. ரஹ்மான் இசையமைத்த பாடலின் பின்னணியில் செல்லும் எழுத்துக்கள் இவர் யாத்தவையே. பொத்துவில் என்ற பெயரிலான இவரது எழுத்துருவை இயக்குனர் கௌதம் மேனன் தெரிவு செய்திருந்தார்.

சராசரியாக 500 மணித்தியாலங்களைச் செலவிட்டு ஆக்கும் இவரது எழுத்துருக்கள் காலத்தால் அழியாதவை. குறைந்த புள்ளிகளைக் கொண்டு இவரது எழுத்துக்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. கணினியின் அடிப்படையான அளவுகோலுக்குள் அமைந்துள்ளன. இதனால் எந்தக் கணினியுடனும் அது இசைவாகும். இதனால் இவரது எழுத்துருக்கள் என்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

சசியின் திறனுக்கும் நேர்த்திக்கும் அழகுணர்ச்சிக்கும் பெருமை சேர்க்கிறது இவர் ஆக்கிய முப்பரிமாணத்தில் அசையும் இவரது எழுத்துக்கள். எந்தப் பிசிறும் இல்லாமல் அவை அழகாக அசைவதைப் பார்க்கலாம்.

சிறந்த ஓவியரும் தாய்விடு பத்திரிகையின் வரைகலை நிபுணருமான கருணா அவர்களிடம் கலைஞர் சசி குறித்தான அவரது மதிப்பீட்டைப் பதிவு செய்யுமாறு கேட்டதற்கு அவர் பின்வருமாறு பதில் அளித்தார்.

“வரைகலைத் துறையில் எங்களுக்கெல்லாம் முன்னோடி அவர் தான். நான் இந்தத் துறையில் காலடி வைக்கும் போது அவர் வடிவமைத்தவற்றைப் பிரமிப்பாகப் பார்த்தபடியே நுழைந்தேன். முதலில் அவரைச் சந்தித்து என்னை அறிமுகப்படுத்திய போது அவர் ஆக்கிய சில எழுத்துருக்களை இல

வசமாக எனக்குத் தந்தார். அதுமட்டுமன்றி, இந்தத் துறையில் என்னை மிகவும் உற்சாகப்படுத்தினார். நான் பல விடயங்களை அவரிடமிருந்து கற்றிருக்கிறேன். சிலவற்றை நேரிடையாக அவரிடமிருந்தும் பலவற்றை ஏகலைவன் போல் அவர் வடிவமைத்தவற்றிலிருந்தும் கற்றுள்ளேன். நாங்கள் Digi graphics என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கிய போது ஒரு நிபுணத்துவம் வாய்ந்த வரைகலைஞர்களுக்கான Scanner ஒன்றை வாங்குவதற்கான பொருளாதார நிலைமை எங்களிடம் இருக்கவில்லை. இதைத் தெரிந்துகொண்டு தன்னிடம் மேலதிகமாக இருந்த விலையுயர்ந்த Scanner ஒன்றைத் தந்துதவினார்.

இன்றைக்கும் இனி வரும் காலங்களிலும் எல்லாத் தமிழ் வரைகலைஞர்களிலும் அவரது தாக்கம் இருப்பது தவிர்க்க முடியாதது. தமிழை அழகாக்கிய மாபெரும் கலைஞன் அவர். இன்று நாங்கள் வாசிக்கும் அனைத்துத் தமிழ் சார்ந்த விடயங்களிலும் தமிழ் அழகாக இருப்பதற்குக் காரணமான ஒரு கலைஞனுக்கு சரியான அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை என்பதே எனது ஆதங்கம்.”

றிக்குச்’ செல்லத் தீர்மானித்தேன்.

இதனாலேயே நான் ஆரம்பித்த கணினியில் எழுத்துக்கள் அழகாகவும் இலகுவாக அமைக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தன. நான் மட்டும் அந்தப் பழைய கற்கை நெறியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்காவிட்டால் இன்று என்னுடைய அப்பிள் கணினிகளில் எழுத்துருக்கள் இத்தனை நேர்த்தியாக இருந்திருக்காது. அது மட்டுமல்ல Window செயலி எம்மையே பிரதியீடு செய்ததால் அவையும் அழகாக இருந்தன.”

ஸ்டீவ் ஜொப்ஸ் சொன்ன இந்தக் கருத்து என்னுள் ஒரு ஆழமான கேள்வியை எழுப்பியது.

சசி அவர்கள் இந்தத் துறைக்குள் வந்திருக்காவிடில் தமிழ் மொழி இவ்வளவு அழகாக கணினியில் அச்சேறி இருக்குமா என்பதே அந்தக் கேள்வி.

உங்கள் கலைப் பின்னணி அல்லது புறச்சூழல் பற்றி...

எனது பிறந்த இடம் ஈழத்தில் யாழ். மாநகரையொட்டிய காங்கேசன்துறை வீதியில்

சசி வடிவமைத்த 250க்கும் அதிகமான எழுத்துருக்களில் சில.

தனது சக கலைஞன் பற்றி கருணா சொன்ன வார்த்தைகள் சாசுவதமானவை. ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் அமைதியாக காரியம் ஆற்றும்பவர்களை எழுத்துருக்கள் கவனிப்பதில்லை.

கணினி சம்பந்தமான அனைத்து முன்னேற்றங்களை தேடிப் படித்து தன் நோக்கங்களுக்காக அவற்றை எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்ற தேடலில் இறங்கி பல அரிய முயற்சிகளைச் சசி செய்து வருகிறார்.

அதனது உச்சமாக ஒரு பெரிய கணினி நிறுவனத்தில் உதவியுடன் தமிழ் எழுத்துக்களை எல்லோரும் இலகுவாகப் பாவிக்கும் வகையிலும் தமிழைக் கணினியில் அழகாகக் கொண்டு செல்லும் முயற்சியிலும் தற்போது ஈடுபட்டு வருகிறார். பொருளாதாரம் கைகொடுத்தால் அந்த நிகழ்வு வெகு தூரத்தில் இல்லை.

அப்பிள் நிறுவனர் ஸ்டீவ் ஜொப்ஸ் அவர்களே சசியின் ஆதர்சம். ஜொப்ஸ் வாயைத் திறந்தாலே, என்ன சொல்லப்போகிறார் என்பதை ஊகித்துவிடும் அளவுக்கு அவரை மிகவும் நெருக்கமாகப் பின்பற்றியவர்; அவரது மரணத்தால் துவண்டு போன சசி அவர்கள் ஜொப்ஸின் படத்தை ஒன்றை விரலால் கணினியில் வரைந்தார். அதற்காக 25 ஆயிரம் தடவைகளுக்கு மேல் தனது விரலைப் பதித்ததாகச் சொல்கிறார்.

ஸ்டீவ் ஜொப்ஸ் தனது புகழ்மிக்க ஸ்ரான் போர்ட் பல்கலைக்கழக உரையில் இவ்வாறு பேசினார். “நான் பல்கலைக்கழக கற்கைநெறியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட போது வேறு ஏதாவதொரு கற்கை நெறியை ஆரம்பிக்கலாம் என்று முடிவு செய்தேன். அந்த வளாகத்தில் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரங்களில் எல்லாம் எழுத்துக்கள் எல்லாம் அச்சொட்டாக இருப்பதைப் பார்த்தேன். அதைக் கற்பிக்கும் ‘எழுத்துரு கற்கைநெ

அமைந்துள்ள ‘நாச்சிமார் கோயிலடி’ என அழைக்கப்பெறும் வண்ணை காமாட்சி அம்பாளர் ஆலயச் சுற்றத்திலுள்ளதோர் குடியிருப்பாகும். ஒரு காலத்தில் பிரபல கண்ணன் இசைக்குழு, ‘தவில் மேதை’ நாச்சிமார் கோயிலடி கணேசன் தவில் வாத்தியக்குழு மற்றும் ‘பெண்பிள்ளை மேளம்’ குழுவினர், ‘சின்னமணி’ கணபதிப்பிள்ளை, ‘சிறீதர்’, ‘சிறீதேவி’ வில்லிசைக் குழுவினர்கள், நடனக்கலை முன்னோடி ‘கீதாஞ்சலி’ நல்லையா அவர்கள், பிரபல ஓவியர் ஞானகுருபரன் அவர்கள் உட்பட சிறந்த நகைவேலைப் பாட்டுக் கூடங்கள், தச்சுவேலை மற்றும் உலோக வேலைப்பாடுகள், சிறந்த கடைச்சல் பட்டடைகள், மிகச்சிறந்த மோட்டார் வண்டித் திருத்தக் கூடங்களென இன்னோரென்ன கலைக்கூடங்களின் வீடாகத்திகழ்ந்த ஒரு இடத்தில் பிறக்கக் கொடுத்து வைத்ததுதான் இதன் ஆரம்பபுள்ளி என்பேன். அந்தளவிற்கு எனது இளமைப் பருவமானது புறச்சூழலால் செம்மையூட்டப்பெற்றதென்பதே உண்மை! இப்படி எனது பசுமையான இளம்பருவம் கலைகளால் சூழ்ந்திருந்ததென்பதும் குறிப்பிடப்படக் கூடியதொரு பின்னணியாகும்.

இப்படியாக இளம் பராயத்தில் சுற்றம் எனக்குக் கற்றுக்கொடுத்த ஒவ்வொன்றும் பின்னாளில் முதிர்ச்சியுடனான வெளிப்பாடுகளாக அமைந்தன. குறிப்பிட்டுச் சொல்வதாயின்: நான் முதலாம் வகுப்பில் படிக்கும் போது எனது தந்தையாருக்கு திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள தம்பலகாமம் எனும் கிராமத்திலமைந்துள்ள உதவி அரசாங்க அலுவலர் பணிமனைக்கு மாற்றம் கிடைத்தது. அதனால் குடும்பமாக அங்கு குடிபெயர்ந்தோம். அது பழம்பெரும் பாடல் பெற்ற திருக்கோணேச்சரத்தின் ஆதிக்கோணநாதரின் திருத்தலம் அமையப்பெற்ற வயலும் வயல்சார்ந்த இடமாகும். அப்புறச்சூழல் எனது தாக்கத்துக்கு நிறையவே தீனி போட்டன. திரும்பிய இடமெல்லாம் மலை

யும் ஆறும் வடிகால்வாய்களும் வயல்களும் மாக கண்கொள்ளாக் காட்சிகள் என்னை ஒரு முழு ஓவியனாக மாற்றிவிட்டிருந்தது. எனது முன்னூற்றிஅறுபது பாகை பக்கப் பார்வையும் என்னைச் சிந்திக்கவைத்தன என்றே சொல்லலாம். அந்தளவுக்கு புதிய சூழ்நிலை எனது மன ஓட்டத்தில் கணிசமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இது எனக்கமையப்பெற்ற இரண்டாவது புறச்சூழலாகும்.

உங்களது அச்சுக்கலை நோக்கிய ஆரம்பகால அனுபவங்கள் எவை?

எனது அச்சுக்கலை நோக்கிய தொடக்கம் பற்றிய பதிவுகளில் குறிப்பிடப்படும்படியான சில ஆரம்பகால அனுபவங்களைப் பதிவு செய்வது நான் சம்மந்தப்பட்டது என்பதற்கு அப்பால் ஒரு காலப்பதிவாக அமையுமென்று கருதுகிறேன். நான் இங்கு குறிப்பிடும் காலம் கிட்டத்தட்ட நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது! அப்போது போட்டோ பிரதி இயந்திரங்கள் எதுவும் கிடையாது. எனது ஆரம்பப் பள்ளிக் காலங்களிலே தந்தையாரது பணிசார்ந்த சிறுசிறு உதவிகள் செய்வதுண்டு. அந்த வகையில் சில வேளைகளில் கையெழுத்துப் பிரதிகள் செய்து கொடுப்பதுண்டு. சில வேளைகளில் கிராமங்கள்,

குறிச்சிகளின் தேவைகளின் அடிப்படையில் விண்ணப்பப் படிவங்கள் தயாரிப்பதுமுண்டு! புதுக்குடியிருப்பு, பாலம்போட்ட ஆறு, பட்டிமேடு, மந்தைவெளி, கட்டைப்பறிச்சான், கோயில் குடியிருப்பு, கட்டுமுறிப்பு இவைகள் தமிழரின் பெயர் சூட்டும் கலைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்! இவைகளெல்லாம் வேளாண்மையும் உழவுக்கு உதவும் கால்நடைகள் குறித்த இட-ஆகுபெயர்களாகும்!

பொதுவாக ஒரு விண்ணப்பமாகவிருந்தால், பெரும்பாலான எழுத்துகளை தட்டச்சு இயந்திரத்தில் நாடாவை விலக்கிவிட்டு, அதிலிட்டு அச்சிடுவது வழக்கம். அவ்வேளையில், அச்சிடும் அழுத்தத்தை சிறிது அதிகமாகக் கொடுத்து எழுத்துகளை ‘வெட்டிக்’ (Stencil Cutting) கொள்ளலாம். தலைப் பெழுத்து சிறிது பெரிதாகத் தேவைப்படின் அங்குதான் எனக்கு வேலை வரும். அல்லது சிறிய விளக்கப்படங்கள் வேண்டுமாயின் மீண்டும் எனக்கொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். ஆனால் ஒரேயொரு பிரச்சனை என்னவென்றால் “கரணம் தப்பினால் மரணம்” கதைதான்! ஏதாவது தவறு நடந்தால் திருத்தம் என்பது சாத்தியமில்லை, மீண்டும் புதிய தாளில் தொடக்கப் புள்ளியில்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும்! இப்படியான சிறு சிறு அனுபவங்கள் எனக்கு ஆரம்பப் பள்ளி வாழ்க்கையில் கிடைக்கப்பெற்றதென்பதும் இப்போது உங்களது கேள்விக்குப் பிற்பாடுதான் இவைகள் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் என்ன அறியாது நிகழ்ந்துள்ளன என்பதை நினைத்துப் பார்க்கையில் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது! இது எனது அச்சுக்கலை நோக்கிய பயணிப்பின் ஒரு காலப்புள்ளியாக அமைந்திருப்பதும் ஒரு உண்மையாகிய தற்செயலா?... அல்லது காலமிட்ட கட்டளையா? !!!.

இன்று உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழ்

தொடர்தல் 9ம் பக்கம்

அழகு தமிழ்...

8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

முற்களால் பரவலாக விரும்பிப் பாவிக்கின்ற 'பாமினி' போன்ற பல எழுத்துக்களை கணினியில் உருவாக்கியுள்ளீர்கள். இதற்கு அடிக்கோலிய விடயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

அங்கு புதுக்குடியிருப்பு ஆரம்பப் பள்ளியில் இளமைக் கல்வியைத் தொடரலானேன். அப்பாவின் பணிமனையில் அப்போது உதவி அரசாங்க அதிபராகவிருந்த அமித்சாகரன் (மாமா) வையும் நான் இங்கு நினைவு கூர்ந்தேயாகவேண்டும். அவர்தான் என்னைத் தமிழ் தட்டச்சு (Remington Tamil Typewriter) இயந்திரத்தில் முதன்முதலாக எனது சிறிய கரங்களைப் பதிய அனுமதித்தவர். அன்று தொட்ட எனது தட்டச்சு ஆர்வம் தினமும் என்னை சென்றுவரத் தூண்டிற்று.

அந்த அரசாங்க பணிமனை இருப்பது திருகோணமலை நகரிலிருந்து கண்டி வீதி வழியாக பதின்முன்றாவது மைல் கல்லிலாகும். அதனால் அவ்விடத்தை '13ம் கட்டைச் சந்தி' என்று அழைப்பர். அந்தச் சந்திக்கும் எனது எழுத்துருவாக்கத்துக்கும் மிக நெருக்கமானதும் பின்நாளில் வரலாற்றுப் பதிவாக மாறிய நிகழ்வொன்றும் ஆகியிருப்பதை நான் மிக அழுத்தமாகப் பதிவு செய்யவிரும்புகின்றேன்! அந்த சந்திப்பில் ஒரு பெருந்தெருவுக்கான அறிவிப்புப் பலகையொன்றுள்ளது. நான் அந்தப் பணிமனையில் நின்று பார்த்தால் அப்பலகை திரும்பத்திரும்ப கண்ணில் பட்டுக்கொண்டேயிருக்கும். அவ்வறிவிப்புப் பலகையில் 'கண்டி 84 மைல்கள்' என்று முறையே சிங்களம் தமிழ், ஆங்கிலம் என மும்மொழிகளிலும் பதிக்கப்பெற்றிருக்கும். அதில் சிங்கள எழுத்துகளும் ஆங்கில எழுத்துகளும் ஓரளவுக்கு நேர்த்தியாக அமைக்கப் பெற்றிருந்தன ஆனால் 'கண்டி' எனும் தமிழ் எழுத்து மட்டும் ஏனோ சிறுபிள்ளை அல்லது தமிழ் மொழியில் பரிட்சயமற்ற ஒருவரின் துணைகொண்டு எழுதியதாற் போலிருக்கும்! இயல்பாக உறுப்பமைய எழுத எத்தனிக்கும் எனது கண்களுக்கு அது பார்க்கும்போதெல்லாம் பெருங்குறையாகவே என்னை உறுத்திக் கொண்டிருக்கும்...!

இதுவே பின்னாளில் எனது எழுத்துருவாக்கப் பட்டியலில் அமையப்பெற்ற எழுத்துருவான 'முல்லை' எழுத்துருவை வடிவமைக்கும்போது, என் கண்முன்னே தோன்றியது அந்த பெருந்தெரு அறிவிப்புப் பலகைதான். ஒவ்வொரு எழுத்துருவாக்கத்தின் பின்னணியில் அதன் பயன்பாட்டிற்கான தேவை முன்னிறுத்தப் பெற்றே வடிவம் பெறுகின்றன. அந்த வகையில் இன்று இலங்கைத்தீவில் பெருந்தெருக்களுக்கான அறிவிப்புப் பலகைகள் அனைத்தும் என்னால் வடிவமைக்கப்பெற்ற முறையே தமிழில் 'முல்லை' மற்றும், சிங்களத்தில் 'நாளக்' என்னும் எழுத்துருக்களாலேயே அமைக்கப்பெற்றுள்ளது என்பது பெருமைக்குரிய ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகும்.

நீங்கள் ஒரு தமிழ் ஆர்வலனாகவும் தமிழ்ப் பற்றாளனாகவும் இருப்பதை நாம் அறிவோம். அதனது பின்புலம் என்ன?

எனது உயர்நிலைப் பள்ளியான இன்றைய கிழக்கிலங்கையின் பல்கலைக்கழகம் முன்னாள் வந்தாறுமுலை மத்திய கல்லூரி! இது கிழக்கிலங்கையின் முதுபெரும் கல்லூரிகளில் ஒன்றாகும். தரம் எட்டிலிருந்து தரம் பதினொன்றில் காலாண்டுவரை க.பொ.த. உயர்தரத்தில் கற்றுவந்தேன். திரியாய், திரிகோணமலை, தம்பலகாமம், கிண்ணியா, மூதார், சம்பூர், கட்டைப்பறிச்சான், சாம்பல் தீவு, கிளிவெட்டி, வெருகல், கதிரவெளி, வாகரை, கல்குடா, ஓட்டமாவோடி, வாழைச்சேனை, முறக்கொட்டாஞ்சேனை, சித்தாண்டி, வந்தாறுமுலை, செங்கல்லடி, ஏறாவூர், மட்டக்களப்பு, கல்லடி, கழுவாஞ்சிக்குடி, பெரியகல்லாறு, துறைநீலாவணை, கல்முனை,

காரைதீவு, அக்கரைப்பற்று, திருக்கோவில்... இந்த ஊர்கள் ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து குறைந்தது ஒருவராயினும் எமது விடுதியில் இருந்து கல்வி கற்றிருப்பார். இதில் பெரும்பாலான இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன்... இதன் தாக்கமே பின்னாளில் எனது எழுத்துருக்களுக்கான பெயர் சூட்டுவதில் கைகொடுத்தது. நான் வடிவமைத்த பெரும்பான்மையான எழுத்துருக்களுக்கு கிழக்கிலங்கை நகரங்கள் ஊர்களின் பெயர்களையே சூட்டியுள்ளேன். அந்த ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் எனக்கொரு நண்பர் இருப்பார்.

எமது கல்லூரியில் பல இலக்கிய - நாடக - இசை நிகழ்வுகள் கிழமைதோறும் இடம் பெறும். ஒவ்வொரு கிழமையின் இறுதிநாட்களிலும் 'கலையரங்கம்' என்ற இயல், இசை, நாடக நிகழ்வுகளும் போட்டி நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறுவதால், இதன் தொடர்ச்சியாக ஏதாவது துறைசார்ந்து மாணவர்கள் அனைவரும் ஈடுபாட்டுடனிருப்பார்கள். அவ்வேளையில் மாத இதழாக 'தீபம்' எனும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையொன்று வெளியிடப்பெற்று வந்தது. எனது ஒன்பதாம் தரத்தில் அவ்விதழின் ஆசிரியராகவும் எழுத்து - ஓவியப் பொறுப்பையும் ஏற்று சிலகாலம் அதை வெளிக்கொண்டுவர பணியாற்றியிருந்தேன். எனக்கு முன்பாக எனக்கு மிகவும் பிடித்த ஓவியர் அருள்பாள்கரன் அவர்கள் அதற்குப் பொறுப்பாயிருந்தார். இவ்வேளையில் எனக்கு 8-10 தரம் வரை தமிழாசிரியராக இருந்த திரு. தட்சணாமூர்த்தி ஆசிரியர் அவர்களையும் கணித ஆசிரியராக இருந்த பாலாமாஸ்டரையும் திரு.நடராசா ஐயா அவர்களையும், மற்றும் ஒவ்வொரு ஆசிரியர்களையும் இங்கு நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றேன்.

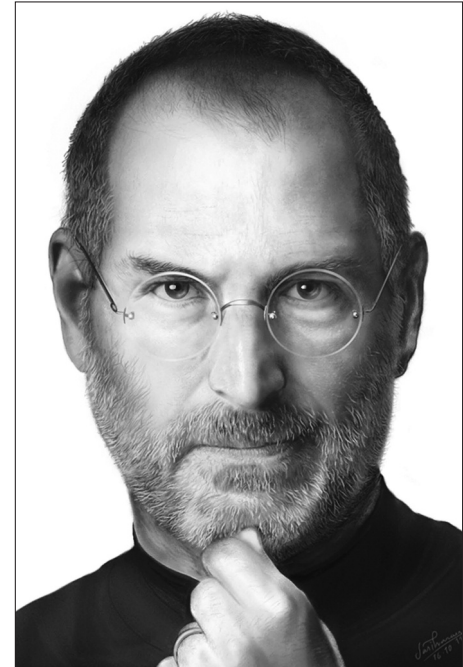
நீங்கள் வாழ்ந்த கிழக்கிலங்கைப் பிரதேசங்கள் யாவும் ஒடுக்குமுறைகளும் வன்முறைகளும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட பிரதேசங்களாக இருந்துள்ளன. அவற்றில் உங்களுக்கு நேர்ந்த சம்பவங்கள்...

அப்போது எனக்கு பத்துவயதிற்குக்கும். ஒரு நாள் மாலை வேளை ஊர் முழுவதும் ஒரே பதட்டம். மெல்ல என் காதுகளுக்கும் செய்தி எட்டியது. எப்படியென்றால் எனது தந்தையார் அப்போதுதான் பணிமனையிலிருந்து வந்திருந்தார். வந்த கையோடு பணிமனையிலிருந்து உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு. பற்குணம் அவர்கள் தகவல் அனுப்பியிருந்தார் உடனடியாக அலுவலகம் திரும்பும்படி! அப்போதுதான் தந்தையார் மெதுவாக என்னை அணுகி மேலோட்டமாக நிலமையைச் சொல்லிவிட்டு மீண்டும் பணிமனை சென்றுவிட்டார். அப்போது மாலை 6:30 மணியிருக்கும் நேரம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது இரவு எட்டுமணியாகிவிட்டது குப்பி விளக்கோடு மருண்டவன் கண்களுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்க் கணக்கில் ஒவ்வொரு நாளிகையும் மணிபோல் கழித்துக் கொண்டிருந்தேன்... ஒரே அமைதி... திடீரென எதிரொலிகளுடன் அடுத்தடுத்து முன்று வெடிச்சத்தங்கள் கேட்டன, அதன்பின்பு

ஒரே அமைதி! தன்னந்தனியே உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஒருவராக அப்பாவின் செருமல் சத்தம் என்னை மீண்டும் உணர் நிலைக்குக் கொண்டுவந்தது. காலையில்தான் முழுமையான செய்தியறிந்தேன். அன்று சிங்களக் குண்டர்கள் நாம் குடியிருக்கும் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசத்தை தாக்கியழிக்க வந்ததாகவும் அன்றைய உதவி அரசாங்க அதிபரின் தலைமையில் ஊர்மக்கள் ஒன்று திரண்டு காட்டிய எதிர்ப்பால் அவர்கள் தங்களது திட்டத்தைக் கைவிட்டு பின்வாங்கியதாகவும் அறிந்தேன். அன்று நாம் உயிர் தப்பியது ஒரு தனிமனிதனுக்குப் பின்னால் நின்ற பொதுமக்களின் பலத்தினால்தான்

பாமினி

இன்று உலகெங்கும் தமிழர்களால் பெருமளவில் பாவிக்கப்படும் எழுத்துரு பாமினி. பாமினி தட்டச்சு முறை என்ற ஒன்றே உருவாகி இன்று பல வேறு தட்டச்சு முறைகளிலிருந்து வேறு வடிவங்களுக்கு மாற்றப்பயன்படும் பல செயலிகளில் பாமினி தட்டச்சு முறை என்றே அது அழைக்கப்படுகிறது. பாமினி சசி வடிவமைத்த முதலாவது எழுத்துருவாகும். தனது தங்கையான பாமினியின் பெயரில் இந்த எழுத்துருவை அவர் வடிவமைத்தார். இப்போது அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்துவரும் பாமினிக்கு அவர் வளர்ந்து பெரியவராகும்வரை தன்னுடைய பெயரில் ஒரு எழுத்துரு இருப்பது தெரியாது.

தனது வழிகாட்டியாக மதிக்கும் ஸ்டீவ் ஜொப்ஸ் அவர்களை வரைபட்டிகை (iPad) இல் சசி தானே வரைந்த படம்.

என்பதை நானும் அந்த ஊர் மக்களும் உணர்ந்து கொண்டோம்! ஏனெனில் கந்தளாய் காவல் நிலையத்துக்கு விடப்பட்ட உதவிக்கோரிக்கைகள் அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தன. அதற்காக அந்த அதிபருக்குக் கிடைத்த பரிசு கட்டாய இடமாற்றம்!!! இந்நிகழ்வும் எனது வாழ்க்கைக் கல்விக்கான பாடமே!

கிழக்கிலங்கையில் ஏற்பட்ட இயற்கையின் சீற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் மீண்டும் திரிகோணமலை இந்துக்கல்லூரியில் உயர் கல்வியைத் தொடரலானேன். அப்போது யாழில் திருநெல்வேலி சந்திப்புக்கு அருகாமையில் நடந்த தாக்குதலும் அதனைத் தொடர்ந்து தமிழர் மீது நடத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட இன அழிப்புகள், தொடர்ந்து திரிகோணமலை மாவட்டத்தில் தமிழர் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட அட்டூழியங்கள்... இவைகளெல்லாம் பின்னைய வரலாறுகள். இதிலொன்றை மிக முக்கியமாக இங்கு நான் பதிவுசெய்ய விரும்புவது. நான் முன்பு குறிப்பிட்ட தமிழரின் தொன்மையான வரலாற்றோடு ஒட்டிய பாரம்பரிய பிரதேசங்களிலெல்லாம் ஐம்பதுகளிலிருந்தே ஒடுக்கு முறைகளும் வன்முறைகளும் தமிழர் மீது தொடர்ந்து திணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளமை

யை நான் கேட்டும் நேரடியாகப் பார்த்தும் வந்துள்ளேன். அந்த வகையில் நான் நேரில் அனுபவித்த ஒரு பயங்கர அனுபவத்தை இங்கு பதிக்கின்றேன்.

மீண்டும் யாழ் நகரில் எமது வீட்டினருகே ஒரு பயங்கர சம்பவம்! மாலை 5:45 மணியிருக்கும் திடீரென நான் நின்றுகொண்டிருந்த கடையிலிருந்து 25 மீற்றர்கள் தூரத்தில் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் சரமாரியாகப் பொழிகின்றன... எட்டிப்பார்த்தேன் என்பக்கமாகவே ஒரு சிப்பாய் துப்பாக்கியை உயர்த்திச் சுட்டபடி கால்நடையில் முன்னேறிக்கொண்டிருந்தான். நான் எப்படி ஈருருளியை எடுத்தேன் மிதித்தேனென்று தெரியாது 10 மீற்றர்கள் கடந்து வீட்டு வளவை எட்டிவிட்டேன் ஆனாலும் என் பக்கமாக அவன் வேட்டுக்களைத் தீர்த்தபடியே எனது வீட்டு வாசல்வரை வந்து விட்டான். எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியாது அதிர்ச்சியிலிருந்து மீளுவதற்கிடையில் வீட்டு வாசலுக்கே வந்துவிட்டான். துப்பாக்கியை எனக்கு நேரே குறிவைத்தபடி என்னை அழைத்தான். என்னை வெளியில் கூப்பிட்டுவிட்டு சுடுவதுதான் அவனது நோக்கமாக இருந்திருக்கவேண்டும். நான் இரு கைகளையும் தலைக்கு மேலே உயர்த்தியபடி அவனோடு எனக்குத் தெரிந்த சிங்களத்தில் பேசியபடி மெல்ல மெல்ல அவதானமாக அவனை அண்மித்தேன். அவனுக்கு ஏதோ என்னிடம் பேச வேண்டும்போலிருந்தது... அதை உணர்ந்து கொண்ட நான் அவனுக்கு ஓர் அவகாசத்தைக் கொடுப்பதற்காக எனது தந்தையை அழைக்க அனுமதி கேட்டு, அந்த சூழ்நிலையைக் குழப்பாது மிக அவதானமாக அப்பா! அப்பா! உடன் வாருங்கள் என குரல் கொடுத்தேன்! அவன் என்னை சுடாதவாறு நான் அவனுடன் பேச்சுக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் தந்தையாரும் அவ்விடத்துக்கு வந்துவிட்டார். அவருக்கு என்ன நடந்ததென்று எதையும் ஆய்ந்தறியும் எண்ணமிருக்கவில்லை. மாறாக உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் யாரையாவது தேடுகிறீர்களா? என்று கேள்விக்கு மேல் கேள்வி கேட்க அவனுடைய போக்கில் மாற்றம் ஏற்பட்டது தாக்கிய துப்பாக்கியை கீழே சரித்துப் பிடித்துக்கொண்டு அப்பாவுக்கு அறிவுரை கூறிக்கொண்டிருந்தான். அவ்வேளை அப்பா அவனது அனுமதியுடன் என்னை வீட்டுக்குள்ளே செல்லுமாறு பணித்தார். நான் சிப்பாயைப் பார்த்து நன்றி கூறுவதுபோல் சைகை காட்டியபடி வீட்டினுள்ளே மெல்லச் சென்று உயிர் தப்பினேன். அந்தச் சிப்பாய் இன்று உயிருடன் இருப்பானோ தெரியவில்லை அவன் முகம் இன்றும் சில நொடிகள் வந்துபோவதுண்டு!

கிழக்கிலங்கையில் தொடர்ந்த பேரினவாத வன்முறையைத் தொடர்ந்து வெளியூர் செல்ல நீங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டீர்கள். உயிர்ப் பாதுகாப்பு என்பதற்கு அப்பால் பலரது கனவுகள் மேலைத்தேய வாழ்வும் பொருளாதாரமும் என்பதாகவே இருந்தன. ஆனால் உங்கள் கனவு தமிழ் எழுத்து உருவாக்கம் பற்றியே இருந்தது. கனடாவில் உங்கள் கனவு நனவாகச் செய்த முயற்சிகள் என்ன?

அன்றிலிருந்து எனது எதிர்காலம் என்பது, தாய் மண்ணுக்கு அப்பாற்பட்டதாக மாறிற்று. எனது தாய் தந்தையருக்கு ஒவ்வொரு நிமிடமும் தீயில் தடம்பதித்தது போன்றதுதான். எப்படியாயினும் என்னை அங்கிருந்து எங்கேயென்றாலும் அனுப்பி உயிர்தப்பி வாழவைத்தால்போதும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள். தாய் நாட்டிலிருந்து வெளியேறி ஒவ்வொரு புதுப்புது நாடுகளாகக் கடந்து என்பதுகளின் இறுதியில் கனடிய மண்ணை வந்தடைந்தேன். வந்தமண்ணும் இருகை சேர்த்து என்னை அணைத்துக் கொண்டது. இந்த மண்ணின் மகிமை, முதன்முதலாக கொழுப்பிலிருந்து நான் புறப்பட்ட விமானம் தாய்நாட்டின் தொடுகையை சுருக்கிக்கொண்டவுடன், எனது உள்மனதில் தோன்றியதில் முதன்மையானதும் தவிர்க்க முடியாததுமான, எனது தாய்மொழியான

தொடர்தல் 10ம் பக்கம்

அழகு தமிழ்...

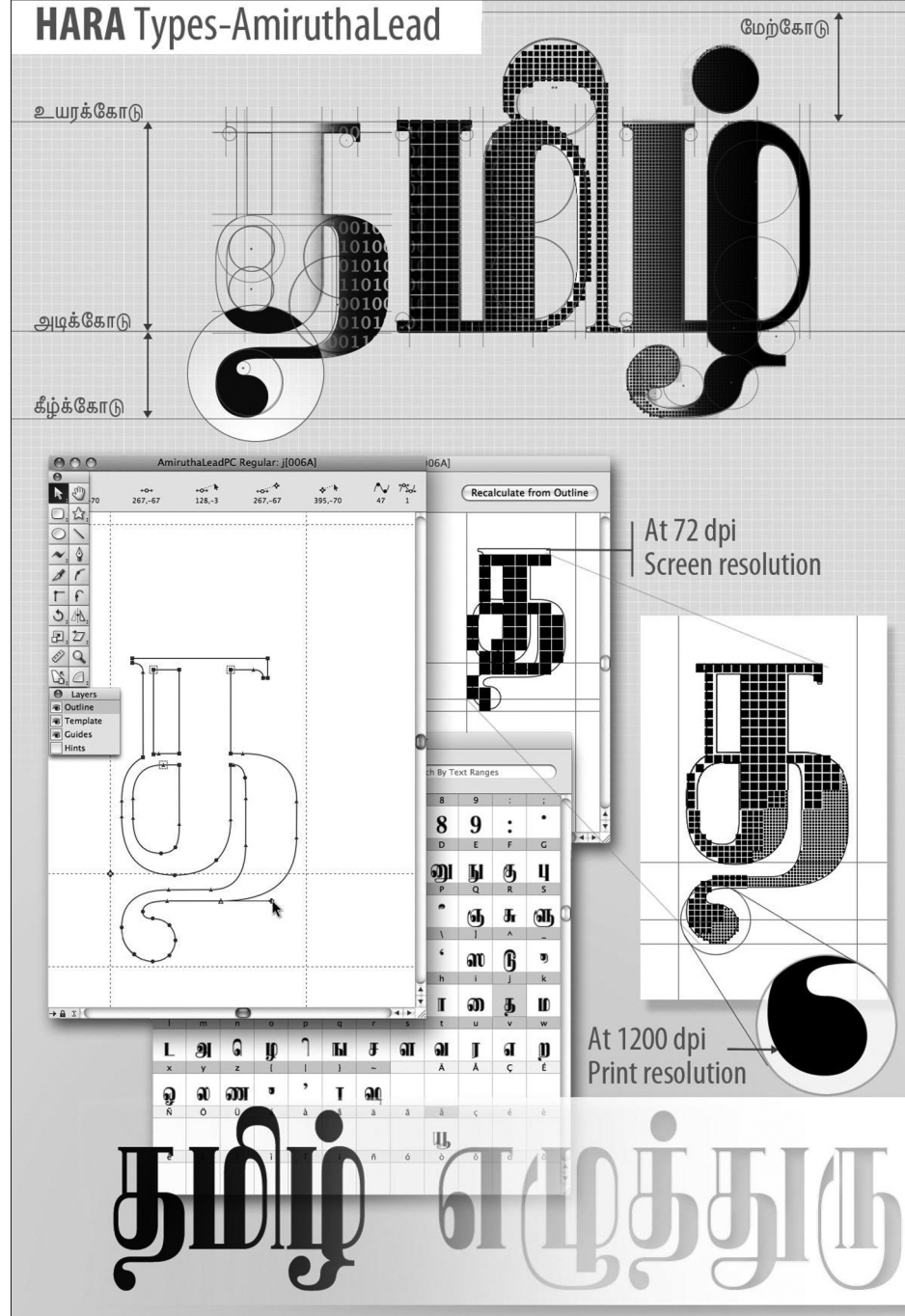
9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

தமிழ்மொழி சார்ந்த எழுத்தியல் மற்றும் எழுத்துருவாக்கம் பற்றியும் அடங்கும்! அந்தக் கனவுகளையெல்லாம் என்னை அறியாமலேயே நிறைவேற்றி வைத்துள் எது கனடா என்னும் இந்தப் புண்ணிய பூமி! அதற்காக இத்தருணத்தில் நன்றி கூறுதல் பொருத்தமானது.

இங்கு வந்து மூன்றாவது நாளை வேலை! முதலில் காவலர் வேலை, விரைவில் கிழமை நாட்களில் இரண்டாவது வேலையும் கிடைத்தது. வந்து இறங்கியதும் எல்லாமே புதிது, மொழிப்பிரச்சனை, தொடர்பாடல் பிரச்சனை இவை எல்லாவற்றையும் கடந்துவர எனக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்த மரியாம்பிள்ளை அண்ணையையும் நன்றியோடு மீட்டுப் பார்க்கிறேன். வேலை, மிகுதி நேரமெல்லாம் தேடல்கள்... எங்கே? என்ன? எப்படி? என்று தெரியாமலே மட்டற்ற தேடல்கள். முதலில் இங்கு எப்படி அச்சப் பதிப்பிக்கின்றார்கள் என்பதுதான் பெரிய கேள்வியாக இருந்தது! ஏனெனில் தாய்நாட்டிலிருந்து கற்பனையில் பார்த்தவைகள் இங்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கண்முன் தெரியத் தொடங்கிய காலம். சென்ற இடமெல்லாம் சிறிது ஏமாற்றம்தான் காத்துநின்றது! எண்பத்தியாறுகளின் இடைக்காலம்...! மின்கணினியைப் பார்க்க முடிகின்றது, தட்டச்சு செய்வதைப் பார்க்க முடிகின்றது ஆனால் எப்படி? எங்கிருந்து எழுத்துருக்கள் திரையில் தோன்றுகின்றன என்பது புரியாத புதிதாகவேயிருந்தது. எனது விடாமுயற்சியின் பயனாக ஒருநாள் ஒரு அருமையான வேலைத்தலத்தை கண்டுபிடித்தேன். அது ஒரு விளம்பரம் மற்றும் அறிவிப்பு பலகைகள் அமைக்கும் நிலையம். மிஸ்ஸிசாகாவில் ரோபராம் வீதியிலமைந்திருந்தது. அந்நிறுவனரும் ஒரு ஓவியர். அவருடன் கதைகொடுத்த சிலவினாடிகளில் எனக்கும் அவருக்குமான புரிந்துணர்வில் நம்பிக்கையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து அப்போதிருந்த தொழில்நுட்ப வசதிகளையும், எழுத்துருப் பயன்பாடு பற்றியும் சிறிய விளக்கம் தந்தார். அப்போது நான் அவரிடம் தொடுத்த கேள்வி அவரை ஆச்சரியப்படுத்தியிருக்கும் என்பதில் எனக்கு எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை! எனது கேள்வி இந்த எழுத்துருவை மென்பொருளாக எம்மால் உருவாக்க முடியாதா? என்பதுதான் எனது கேள்வி. அவர் சுதாகரித்துக்கொண்டு சொன்ன பதில் அப்படி இருந்தால் நல்லதுதான், ஆனால் இன்னும் அப்படியொரு வசதி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்றார். பின்பு எனது தேடலில் நான் கண்ட உண்மை அவர் சொன்னது சரியானதே என்று. ஏனெனில் அப்போது எழுத்துருக்கள் மென்பொருள் வடிவில் இருக்கவில்லை. அதுவும் மிகமிக சொற்பமான வடிவங்களில் வன்பொருளாகவே (Hardware) இருந்தன. அவைகள் ஒவ்வொன்றினதும் பெறுமதி மிகமிக அதிகமானது!! அது எமது கற்பனைக்கும் எட்டாதது.

இதுவும் எனது ஒரு சிறுவயதுக் கனவு தான். நான் தேடிப் போனேனா? அல்லது காலம் கொண்டுவந்து சேர்த்ததா...! அப்போது ரெனோல்ட்-21 என்னும் பிரெஞ்சு நாட்டு மோட்டார்வண்டியை 'அமெரிக்கன் மோட்டார் நிறுவனம்' - 'சுகின் பிரேமியர்' என்னும் பெயரில் ஒரு மோட்டார்வண்டியை, பிறம் மலி என்ற இடத்தில் உற்பத்தி செய்தார்கள். அதற்குரிய உப நிறுவனமொன்றில் தரக்கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவில் பிடித்தமான வேலை. அங்கு எனக்கு வழங்கப்பட்ட பயிற்சியானது அந்நாளில் எங்கும் கிடைப்பதற்கரிதான ஒரு பயிற்சிப் பட்டடை எனலாம். அது மோட்டார் நிறுவனங்களால் மட்டுமே கட்டுப்படியாகவுள்ள தொழில்நுட்பம். இது 1987கள். மின்கணினிகளின் பன்முகப் பயன்பாடுகளின் ஆரம்பக் கட்டம். எனது வேலை CMM - Coordinate-Measuring Machine என அழைக்கப்பெறும் கணினிமயமாக்கப் பெற்ற கருவியைக்கொண்டு, அங்கு தயாரிக்கப்பெறும் உதிரிப்பாகங்களை அளந்து தரக்கட்டுப்பாட்டைப் பேணுதல். என் முன்னே

தோன்றிய மென்பொருள் பற்றிய பல இமாலயக் கேள்விகளுக்கு அங்கு சம்பளத்தோடும் தொடர் பயிற்சியோடும் விடைகிடைத்தது! அங்குதான் எனது மென்பொருள் எழுத்துருவாக்கத்துக்கான முதலாவது கைபதிப்பு நடந்தேறியது! அது முழுக்க முழுக்க CAD என்றழைக்கப்படும் (Computer-aided design work Station) திறனுடைய கணினித் தொகுதியாகும். சொல்லவாவேண்டும். வேலை முடிந்ததும் அன்றைய பொழுதுகள் எனது ஆராச்சிகளில் கழிந்தன. அவைகள் எனது எழுத்துத் தயாரிப்புக்கு கிடைத்த பொற்காலங்கள். அத்துடன்

ஒரு தமிழ் எழுத்துரு எவ்வாறு உருவாகிறது என்பதற்கான படிநிலைகள்

ஒரு படிமேலாக எனக்கு நேரக்கட்டுப்பாடு என்று ஒன்றில்லை. நான் மேலதிகமாக நிற்பது அந்நிறுவனத்துக்கும் பலவகையில் நன்மையாகவே அமைந்தது.

கனடாவில் கணினிக் கல்வியில் ஒரு அடிப்படையான கற்கை நெறியை மட்டுமே பயின்றீர்கள் மீதியெல்லாம் உங்களது சுய தேடலாலும், அதீத முயற்சியாலுமே நடந்தேறின...

ஆமாம். (Sheridan College) செரிடான் கம்பஸ் என அழைக்கப்பெறும் ஓக்வில் நகரத்திலுள்ள தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் எனது அடிப்படைக் கணினிக் கல்வியை ஆரம்பித்தேன். தொடர்ந்து வரையுருக் கலைக்கான பாடத்திட்ட கற்கைநெறிக்கும் பதிவுசெய்து கல்வியைத் தொடரலானேன். அங்குதான் முதன்முதலாக அப்பிள் கணினியினது அறிமுகம் எனக்குக் கிடைத்தது. அன்றிலிருந்து என்னுடைய கணினிப்பயன்பாடு என்பது முற்றிலுமாக அப்பிள் கணினி சார்ந்தே தொடர்ந்தது. இன்றுவரை கிட்டத்தட்ட 30 வருடங்கள் கடந்த நிலையிலும் எமது வீட்டிலோ அல்லது வரையுருப் பட்

டறையிலோ அப்பிள் கணினி மட்டுமே பாவனையிலுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதற்கு பல முக்கிய காரணங்களிருப்பினும், குறிப்பாக பன்மொழிப் பயன்பாடு என்று வரும்போது, அப்பிள் கணினியினது பயன்பாடு என்பது தவிர்க்கமுடியாததும் கூட! அத்துடன் மின்கணினியினது வளர்ச்சியின் ஆரம்பக் காலங்களில் மிக முக்கியமான, DTP- desktop publishing எனப்படும் கணினியின் துணையுடன் பிரசுரித்தல் மற்றும் அதற்குரிய மென்பொருள் கோவைகளில் சிறப்பானவைகள் அப்பிள் கணினி வசமேயிருந்தது. Adobe-Postscript எனப்படும் தொழில்நுட்பமும் அப்பிள் இயங்குதளத்தினுடைய அடிப்படைக் கட்டுமானங்களுடன் இருந்ததும் ஒரு காரணமாகக் கொள்ளலாம். இதுவே பின்னாளில் உலக

'ஈழம்' என்னும் எழுத்துருவை வடிவமைத்தேன். இதை ஒப்பேற்றுவதற்கு கிட்டத்தட்ட இருவாரங்கள் எடுத்தன. 'பாமினி' எழுத்துருவானது ஒரு உள்ளடக்க எழுத்துருவாகவும், 'ஈழம்' எழுத்துருவானது ஒரு தலைப்பு எழுத்தாகவும் பிறந்தது. இதுவே எமது இலத்திரன் எழுத்துரு அச்சுக்கலையின் முதலாவது அடியாகும்!

குறிப்பு: ஆரம்பத்தில் அப்பிள் கணினியினது தொழிற்பாட்டுத் திறனுக்கமைவாக அப்பிள் கணினிக்கென தனிப்பட்ட தட்டச்சு உருவாக்கப்பெற்ற போதிலும், 'பாமினி' எழுத்துரு பெரும்படியான PC Windows Computer கணினியினது செயற்றிறனுக்கமைய PC Keyboard ஒழுங்கிற்கு ஏற்ப இலங்கையில் பாவனையிலிருந்த (Remington Tamil Typewriters) தட்டச்சு ஒழுங்கில் உருவாக்கப்பெற்றது. இங்கு பொதுமைப்பயன்பாடு கடைப்பிடிக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இனி உங்களை உலகெலாம் அறிய வைத்த பாமினி என்ற எழுத்துருவின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி சற்று விரிவாகச் சொல்லுங்கள்.

'பாமினி' தமிழ் எழுத்துருவானது முதன்முதலாக 1988-89 களில் கனடா ரொறன் ரோவில், சசி பத்மநாதன் என்று அழைக்கப்பெற்ற சசிகரன் பத்மநாதன் ஆகிய என்னால் வடிவமைக்கப்பெற்று வெளியிடப்பெற்றிருந்தது. இது ஒரு உள்ளடக்க எழுத்துருவாகும். அத்துடன் 'ஈழம்' எனும் தலைப்புக்குரிய எழுத்துருவும் சேர்ந்தே வெளியிடப்பெற்றிருந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

எதற்கும் ஒரு ஆரம்பப்புள்ளி இருப்பதுபோல், 'பாமினி' எழுத்துரு உருவாக்கத்துக்குரிய ஆரம்பப் புள்ளியாக, 1987களில் 'புதிய-தமிழ்' எனும் எழுத்துருவே மூலமாகும். இதை, அனைவராலும் அறியப்பெற்ற ஆங்கில எழுத்துருவான 'Times Roman' (1929-1931) எழுத்துருவுக்கு மூலமாக 'Plantin' எனும் எழுத்துரு இருந்தார் போல், ஒப்புநோக்கத்தக்கது. ஆயினும் அவைகள் வெவ்வேறு எழுத்துரு வரைஞர்களால் வடிவமைக்கப்பெற்றவைகள். 'பாமினி' எழுத்துரு வடிவமைப்பைப் பொருத்தவரையில், மூல எழுத்துரு வடிவமான 'புதியதமிழ்' எழுத்துருவினது ஒரு படிநிலை வளர்ச்சியாகவே, முழுமைபெற்ற வடிவமாக அண்ணளவாக பதினாறான்கு மாதகால தயாரிப்பில் முழு உருவம் பெற்று, முதன்முதலாக 'Bamini' என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பெற்றிருந்தது.

ஆரம்ப கால மின்னியல் தமிழ் எழுத்துருவாக்கத்தைப் பொருத்தவரையில், என்பதுகளின் தொழில்நுட்ப ஏதுவாக்கமும் அதன் அறிமுகமும், கிடைப்பு என்பதும் மிகமிக அரிதான ஒரு நிகழ்வாகவே பார்க்கலாம். அந்த வகையில் எழுத்துருவாக்க அமைவுக்கு ஏதுவான மென்பொருள் கோவை பற்றிய அறிமுகமொன்றை இங்கு பதிவு செய்வது பொருத்தமாகவிருக்குமென நம்புகின்றேன்.

பாமினி எழுத்துருவாக்கத்துக்கு அடிப்படையாக அன்றைய காலகட்டத்தில் ஏதுவாக அமைந்த மென்பொருட் கோவைகள் மிக இன்றியமையாதவைகள் ஆகும். என்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் அடோபி நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பெற்ற, பிரபல பிரெஞ்சு விஞ்ஞானியான பீயர் பெஸியர் (Pierre Bézier - 1910-1999) அவர்களின் கணித சூத்திர அடிப்படையிலான பெஸியர் வளைவு (Bézier curve) திறனைக் கொண்ட (வளைவுரு கோடுகளை இடவல்ல) அடோபி வரைதிறணி (Adobe Illustrator, 1.0 Picasso-88) வெளிவந்திருந்தது. இது கணினித் துறையினது ஒரு மைற்கல்லாகக் குறிப்பிடலாம். இதற்கு முற்பட்டதாக மின்கணினியில் ஒரு வரையுருவை (கோட்டுரு-வளைவுரு) அமைத்தல் என்பது மென்பொருள் ரீதியில் சாத்தியமானதொன்றல்ல! அதே காலகட்டத்தில் Altsys நிறுவனத்தினால் அறிமுகம் செய்யப்பெற்ற (Fontographer -1986) எனும் மென்பொருட் கோவை மிக இன்றியமையாததாகவும் மின்கணினியில் பன்மொழிப்

அழகு தமிழ்...

10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

பயன்பாட்டுக்கான ஆரம்பப் புள்ளியாகவும் அமைந்திருந்தன என்பது வரலாறாகும்.

பாமினி எழுத்துருவாக்கத்துக்கு ஏதுவாக அமைந்த மென்பொருட் கோவைகள் பற்றி குறிப்பிடுவதானால், இன்றைக்கு இவ்வுலகை மாற்றியமைத்த இரு பெரு நிறுவனங்களையும் அவைகளினது அரும்பெருந்தொழில்நுட்ப பங்களிப்பினையும் இங்கு பதிவு செய்வது சாலப் பொருந்தும் என நினைக்கிறேன். முதலாவது 'அப்பிள் கணினி நிறுவனம்' (Apple Computer), இரண்டாவது 'அடோபி மென்பொருள் நிறுவனம்' (Adobe Corporation). இவ்விரண்டு நிறுவனங்களையும் தவிர்த்து மின்கணினி யுகத்தினையும் அதன் பயன்பாடுகளையும் பற்றிப் பேசுவதென்பது சூரியனையும் சந்திரனையும் விட்டுவிட்டு உலகத்தையும் உயிர் வாழ்வனபற்றியும் பேசுவதற்கு ஒப்பானதாகும்.

குறிப்பாக எழுபதுகளிலிருந்து இவ்விரண்டு நிறுவனங்களினது ஒத்துழைப்பின் பேராக இடப்பட்ட அடிப்படைக் கட்டுமானமானது: (LaserWriter, Apple 1985 - PostScript, Adobe 1985) இன்றுவரையில் பிரித்துப் பார்க்கமுடியாதளவுக்கு பின்னிப் பிணைந்து இவ்வுலகின் பெரும் மாற்றங்களுக்கு வித்திட்டு விரிவாகிக் கொண்டேயுள்ளன. இந்த அடிப்படைத் தொழில் நுட்பமே இலத்தீன் எழுத்துரு அடிப்படையிலான ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு ஒப்பாக ஏனைய உலக மொழிகளுக்கும் மின்கணினிப் பயன்பாட்டில் இடந்தந்தன! இதன்வழி, எமது தாய் மொழியாம் செந்தமிழ் மொழிக்கும் மின் மொழித் தடம் போட்டுத் தந்த இப்பெரும் நிறுவனங்களுக்கும் உலகத் தமிழர் சார்பாக இத்தருணத்தில் நன்றியறிதலை கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பு: வரலாற்றுக் குறிப்புகள், தரவுகள் (WYSIWYG) 'What You See is What You Get' அதாவது திரையில் நீங்கள் பார்ப்பதை அப்படியே பிரதியில் பெறுவீர்கள் எனும் அப்பிள் கணினியினது தத்துவார்த்த விளக்கத்துக்கு அடிப்படையான அதனது இயங்குதளத்தின் (GUI - the graphical user interface) இயங்குமுறையின் மூலம் மற்றும் லேசர் பிரதிமுறையின் ஆரம்பம் அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் (1969) Xerox நிறுவனத்தினது ஆய்விலிருந்துள்ளன என்ற தகவல்களையும் இங்கு பதிவு செய்வது பொருத்தமானது எனக் கருதுகின்றேன்.

எழுத்துருவாக்கத்தின் பின்னணியைப் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டுமென்றால், இது எனது ஒரு மிக இளம்பராயத்து கனவாகும்! அடிப்படையில் எனது குடும்பப் பின்னணியைத் தவிர்த்து இதை இங்கு பதிவு செய்வதென்பது சாத்தியமற்றது என்பதால் இதுபற்றி இங்கு குறிப்பிட விளைகிறேன். எனது தாயார் சுவர்ணபதி பத்மநாதன் அவர்கள் ஒரு மிகச்சிறந்த ஓவியரும் கைவேலைப் பாட்டுக் கலைஞருமாவார். அதற்கிணைவாக எனது தந்தையார் உயர்திரு இராமலிங்கம் பத்மநாதன் அவர்கள் சிறந்த கலா இரசிகராவார். நான் செய்த பெரும் பாக்கியம் அவர்களுக்கு மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்ததென்பதே. இது எனது தாய் தந்தையர் என்பதற்காக மிகையாக இங்கு பதியப்படுவனவல்ல. எனது சகோதரர்கள்

உட்பட பலரது ஊட்டுதல்கள் எனது ஒவ்வொரு படிக்கற்களுக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் இன்றியமையாததாக இருந்துள்ளன என்பது வெள்ளிடை மலையாகும். இவ்விடத்தில் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நான் நன்றி பகிக்கின்றேன். குறிப்பாக எனக்கு கேட்டவுடன் தனது கடனட்டையில் முதலாவது மென்பொருளை வாங்கித்தந்து உற்சாகமூட்டிய எனது மூத்த அண்ணன் திரு. கரிகரன் பத்மநாதன் அவர்களையும் இங்கு நினைவுகூர கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பாமினி எழுத்துருவினது வெற்றியின் தொடர்ச்சியாக நீங்கள் உருவாக

களப்பு', 'கல்லாறு', 'துறைநீலாவணை', 'திருக்கோவில்', 'பொத்துவில்'.. வடக்கே: 'நல்லூர்', 'யாழ்ப்பாணம்', 'தாவடி', 'கொக்குவில்', 'கோப்பாய்', 'உரும்பிராய்' 'விளான்', 'கேகேஎஸ்', 'தீருவில்'..... 'மிருசுவில்', 'கொடிகாமம்', 'பரந்தன்', 'ஓமந்தை', 'வவுனியா'...'மன்னார்', 'புத்தளம்', 'சிலாபம்', 'காலி' பெயர்கள்: 'பாமினி', 'தர்மினி', 'துரை பிளக்', 'வித்தியா', 'பூபதி', 'ரேவதி', 'அபிராமி', 'அந்தாதி', 'அமிருதா', 'அருமிதா'.... 'தமிழ் ரைம்ஸ்', 'முத்தமிழ்', 'அகரம்', 'இகரம்', 'அகராதி', 'அலங்காரம்', 'ஆட்டிஷ்டிக்', 'அகதி'.... இன்னோரன்ன வடிவங்களில் வெளியிடப்பெற்றன. மேலும் அறிந்துகொள் www.haragraph.com ல் பார்வையிடலாம்.

இத்தனை வடிவங்களுக்கான தேவை

யும் உள்ளடக்கியதாக பரிணாமம் கண்டுள்ளது என்பதை மிக்க மனநிறைவுடன் இங்கு பதிவு செய்யவிரும்புகிறேன்.

தமிழை இலகுவாகவும் அழகாகவும் கணினியில் ஏற்றுவதற்கான அரும் பணியை ஆற்றி வந்துள்ளீர்கள் இப்பெரும் பணியைச் செய்துவிட்டு மிகவும் பணிவாக இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு எங்கள் வாழ்த்துக்களும் நன்றியும்.

இற்றைவரை எனது முயற்சிகளைத்துக்கும் உற்சாகமும் ஒத்தாசையும் தந்து என்னை ஊக்குவித்த அனைத்து அன்பு உள்ளங்களையும் நினைவு கூருவதுடன், எந்த ஒரு பிரதிபலனையும் எதிர்பாராது அன்பையும்

படம்: டிஜி கருணா

கிய எழுத்துருக்கள் குறித்து...

'பாமினி', 'ஈழம்' எழுத்துருக்களைத்தொடர்ந்து, இற்றைவரை இருநூற்றிண்பதுக்கும் (250) மேற்பட்ட வடிவங்களில் பல முன்மாதிரியான வடிவங்களில் 'ஹரன்கிராஃப்' 'Haran Graph' 1987-2015 என்னும் எழுத்துருப்பட்டரையின் உரிமைக் குறியீட்டுடன் உத்தியோகபூர்வமாக வெளியிடப்பெற்றிருக்கின்றன. இந்த விரிவாக்கமானது எமது வரைகலை மற்றும் வெளியீட்டுத்துறைத் தொழில் ரீதியான பயன்பாட்டுத் தேவையுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் இவை மிகுந்த கரிசனையுடன் நேர்த்தியாக உயர்தரத்தில் உருவாக்கப்பெற்றவைகள் என்பதும் சிறப்பம்சமாகும். அவைகளில் குறிப்பிடத்தக்க சிலவற்றை பதிவுக்காக இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அவையாவன:

கிழக்கே: 'முல்லை', 'மணலாறு', 'திரியாய்', 'குச்சுவெளி', 'றிங்கோ', 'கல்குடா', 'மட்டக்

என்ன?

மிகவும் நல்ல கேள்வி! காலத்தின் வளர்ச்சியோடு தேவைகளும் பயன்பாட்டுத் தன்மைகளும் மேலோங்கியே நிற்கின்றன. இன்றைய தீவிரமான உலகத்தில் தகவல்கள் பரிமாற்றம் என்பது என்னுமில்லாத அளவிற்கு அத்தியாவசியமானதொன்றாக வளர்ந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சிகளுக்கு ஈடுகொடுத்து மிகவும் துல்லியமாக செய்திகளையும் தகவல்களையும் செவ்வனே பரிமாறிக்கொள்ள, நாம் சார்ந்துள்ள துறையின் பின்னூட்டல்களாக வடிவமைக்கப் பெற்றவைகளே இந்த பன்முக வடிவங்கள்! எமது இந்த முன்மாதிரியான முயற்சிகள், பலகாலகட்டங்களில் பலவகையான தொழில்நுட்ப மாற்றங்களைக் கடந்து நிற்கும் இன்றைய முன்னேற்றங்களுடன் தொடர்ந்து பயணித்தே வந்துள்ளன. குறிப்பாக, தற்காலப் பயன்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, ஒருங்குறி உட்பட பல புதிய தொழில்நுட்பங்களை

அரவணைப்பையும் தந்து எந்தவொரு பொருளாதாரப் பின்புலமுமின்றி முழுக்கமுழுக்க எனது ஆர்வத்தையும் அளவில்லாத நேரத்தையும் கொட்டி நான் எடுக்கின்ற ஒவ்வொரு முயற்சிகளுக்கும் பின்புலமாக இருந்து என்னை தமிழ் செய்வித்த எனது அன்பு மனைவிக்கும் அன்புக் குழந்தைகளுக்கும் நான் மிகமிக கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவர்களுக்கும் நன்றி! இத்தருணத்தில் தாய்விடு குழுமத்திற்கும் எனது வலதுகரமாக நின்று வேண்டும்போதெல்லாம் தோள் கொடுக்கும் அன்பு நண்பன் சேது. நிர்ந்தானந்தன் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியறிதலை கூறிக்கொள்கிறேன்.

srskandan@thaiivedu.com

உங்கள் அனைத்து நிகழ்வுகளையும் பார்ப்பதற்கும் பதிவதற்கும்